



## Senioritepsiläiset ry. hallitus 2020

Jyrki Aaltonen pj. , Jan Rokama, Pentti Torkkeli siht. , Hannu Ravea taloudenhoit. , Tapio Harittu, Seppo Verronen, , Juhani Nirkkonen, , Jouni Gröndahl , Tuomas Brummer , Reima Särös, Ari Aho, Leena Uronen, Marjut Teräs, Toni Lahtela, Tomi Aaltonen

Senioritepsiläiset ry.



jäsenkirje syksyllä 2020



### Syksyä pahimmillaan?

Juuri nyt, tätä juttua aloittaessani, on menossa kova Ailan päivän myrsky. Puita olen nähnyt kaatuneina ja isojakin oksia katkenneina. Toistaiseksi olen itse selvinnyt pahemmilta vaurioilta. Pieni ”kasvihuone” sai kyllä kyytiä takapihalla, kattolevyt lähtivät paikoiltansa. Pitääkö nyt vielä tällaista kärsiä, eikä yksi korona ole jo tarpeeksi. Viime viestini aikoihin huhtikuussa tilanne oli koronan suhteen melko toivottomassa vaiheessa. Odoteltiin ja toivottiin globaalin pandemian hellittävän mahdollisimman nopeasti, jotta jokapäiväinen elämä pääsisi normaaliin uomaansa. Kilpailutoiminnassa tarvitaan aina vastustaja, jonka kanssa kilvoitellaan. Nyt vain kasvoton vastustaja on lähes ylivoimainen. Paljon jo helpotti, kun jalkapallosarjat alkoivat heinäkuun alussa vaikkakin huomattavien rajoitusten vallitessa. Kansallisen liigan (naiset) ja 3. divisioonan (TPS U23) otteluita jäsenillä on ollut mahdollisuus jäsenkortilla päästä seuraamaan. Veikkausliigan kaikki ottelut ovat toistaiseksi olleet maksullisia, mikä on hyvinkin ymmärrettävissä katsojamäärärajoitusten voimassa ollessa. Sama käytäntö on tulossa myös jääkiekon SM-liigaan, mahdollisesti myös salibandyn otteluihin. Samasta syystä myöskään ns. jäsenotteluita ei ole tohdittu järjestäjiltä kysellä.

Elokuun alussa saimme tutustua Turun Seudun Osuuspankin nykyään omistamaan Turun Palloseuran entiseen ”tukikohtaan” Ruissalon Marjaniemessä, TPS:lle tuttujen isäntien toimesta. Erityisesti vanhempia jäseniämme ihastutti todella taidokkaasti kunnostettu ns. ylähuvi. Myös uusi moderni saunarakennus rannassa sai erinomaisen arvosanan, eikä vanhaa hirsisaunaa tuntunut kukaan enää kaipaavan. Syyskuun kuukausitapaamisessa Antti Kasi kertoi millaista oppia ja millaisia oivalluksia hän on yritysjohtajana saanut toimiessaan erilaisissa luottamustehtävissä Turun Palloseurassa. Kiitettävän runsas jäsenistö kuunteli mielenkiinnolla hieman normaalista urheiluelämästä poikkeavaa esitelmää. Kasin oma lyhennelmä on jäljempänä tässä numerossa.

Keväältä (1.4.) siirretty yhdistyksen vuosikokous kyettiin pitämään 2.9. kuukausitapaamisen jälkeen. Ennen kokousta pidettiin lyhyt hiljainen hetki, poisnukkuneiden senioritepsiläisten muistolle. Kiitoksella totean saaneeni luottamuksen jatkaa puheenjohtajana seuraavan 3-vuotiskauden, josta tosin jo yhdeksän kuukautta on kulunut. Hallituksesta nyt poisjääneille, Jari Hänninen, Jarmo Kytöhonka, Jukka Porvari ja Pekka Vihervuori, esitän lämpimät kiitokset miellyttävästä yhteistyöstä. Uusiksi hallituksen jäseniksi valittiin Toni Lahtela ja Tomi Aaltonen, molempien edustaessa salibandy-sektoria. Heille kohdistan vilpittömät tervetuloivotukset. Hallituksen kokoonpano pieneni kahdella ja se suuntaus on ollut myös tavoitteena.

Elokuun lopussa paljastettiin yhdistyksen uudet kotisivut, joita päivitetään aina uusien asioiden ja tiedotusten perusteella. Toivon jäsenistön löytävän sieltä tarvitsemansa tiedot eli kannattaa aina ajoittain vieraillla siellä. Rinnakkaisjäsenyhdistyksemme Tepsiläiset ry:n vuosikokouksessa 17.9.2020 tapahtui puheenjohtajan vaihto. Pitkäaikainen puheenjohtaja Eero Wallin halusi luopua tehtävästä ja uudeksi puheenjohtajaksi valittiin monille tuttu Roope Palta. Senioritepsiläiset ry luovutti Eerolle yhdistyksen standaarin kiitoksena pitkäaikaisesta, hyvästä ja ajoittain jopa ratkaisevasta yhteistyöstä. Olemme toimineet läheisessä yhteistyössä heidän kanssaan ja sitä työtä tullaan varmasti jatkossakin tekemään. Ainakin useimpiin heidän tai omilla [kotisivuillamme](#) julkaistaviin tilaisuuksiin toivon osallistumisia, sillä se on sitä parasta TKOMV yhteistyötä.

Ymmärrystä ja voimaa jaksamiseen näinä poikkeavina aikoina. On ajateltava myönteisesti ja itse luotan siihen, että paluu ns. normaaliin elämään vielä onnistuu. Pysytään terveinä ja nähdään kentillä ja katsomoissa.

Jyrki A



## KOKOUKSISSA KOLAHTANUTTA

### Uudessa Seniorihallituksessa 2020 toimivat:

Jyrki Aaltonen (pj), Tomi Aaltonen sb, Ari Aho kv-toiminta, Tuomas Brummer jp, Jouni Gröndahl jp, Tapio Harittu perinnetoiminta, Toni Lahtela sb, Juhani Nirkkonen jäsenvastaava, Hannu Ravea kassanhoitaja, Jan Rokama jk, Reima Särös jk, Marjut Teräs naisjaosto, Pentti Torkkeli siht, Leena Uronen naisjaosto, Seppo Verronen klubitoim.

Senioritepsiläiset ry. suosittelee seuraamaan Korona-ajan ohjeita ottelutapahtumiin [lajien sivuilta](#) ja myös [tästä linkistä..](#)

## Kiitosta ja Kunniaa

### NAISENERGIAA



Naisjaostomme, eri tahojakin elävöittävä seuratoiminta, lahjoituksineen ja virkistysmatkoineen, on ollut jo pitkään sitä perinteistä vapaaehtoista seuratoimintaa parhaimmillaan. Teatterimatkat ja erilaiset talkoot, sekä myyntitoiminta seuraväelle ja heidän ystävilleen tarjottuna, on mahdollistanut monipuolisesti useita lahjoituksia eri joukkueillemme. Toimituskin kiittää tästä erityisestä Tepsiläisyydestä!

Viime syksynä perustetun, **TPS jalkapallon kunniagallerian** täydentymiseen tällä pelikaudella, tarvitaan nykyisissä poikkeus-oloissa vielä uusia päätöksiä, kun Korona karanteeneineenkin on kohdannut edustusjoukkuetta keskellä pelikautta. Senioritepsiläiset ry on esittänyt toiveensa toteutumisen puolesta ja tarjoaa tarvittaessa myös apuaan, jollakin sopivalla tavalla. Nimettävät löytyvät helposti yhtenäisen ohjeen pohjalta eli sankarit ovat helposti listattavina.



**Jo legendaarinen TPS Seniorigolf** pelattiin taas perjantaina 25.9. Aura Golfissa, yllättävän pienellä osanottajamäärällä. Tämän tapahtuman tarkoituksena on ollut saada seniorijäseniä tutustumaan paremmin toisiinsa, yli TPS-lajirajojen. Vaikka näissä tapahtumissa itsensä voittaminen ja tapaaminen lajien kesken korostuvat, parhaitakin palkitaan. Viereisessä kuvassa turnauksen "kärkiflaitti" ykköstiillä, josta löytyy sarjojensa kärkijoukko, eli kaksi sarjansa voittajaa, yksi kakkonen ja häntäpään valvoja. Kaikki pelaajat kuitenkin palkittiin HOOK:issa Swanten ihmekassin sisällöstä



### RESPECT !

#### Kasvatustyön tukea parhaimmillaan!

**Varsinais-Suomen 7–14-vuotiaat juniorikiekkoilijat saivat syksyllä tukirahaston, jonka tavoitteena on auttaa perheitä jääkiekkoharrastuksen kustannuksissa. (TS 10.9)**

Rahaston perustajien **Mikko Kodisojan** ja **Ilkka Paanasen**, juuret ovat Turun seudulla, missä he nuoruudessaan saivat mahdollisuuksia monenlaiseen harrastamiseen. Lahjoittajat haluavat nyt tarjota samanlaisia kokemuksia tämän päivän lapsille ja nuorille. Mikolle kaksi rakasta asiaa: jääkiekko ja tasavertaisten mahdollisuuksien tarjoaminen harrastajille tai harrastuksesta haaveileville. Tutkimuksista tiedetään, miten tärkeää lasten ja nuorten hyvinvoinnille ovat mielekkäät harrastukset, kaverit ja turvalliset aikuiset. Jääkiekko tarjoaa kaikkea tätä, ja siksi kaikki tuki tasavertaisen harrastamisen mahdollistamiseksi on tärkeää, pohtii Mikko Kodisoja.

**Mainetekona on pidettävä myös TPS Säätiön rahastoihin jo viime vuonna perustettu, lasten ja nuorten jalkapalloharrastuksen kustannuksia tukevaa rahastoa.** Rahasto kantaa TPS legenda Heikki Suhosen nimeä. Sen tarkoitus on hieman erilainen, eli tukea motivoituneita ja lahjakkaita tulevaisuuden TPS-jalkapallon potentiaaleja pelaajia. Tämä kohdearviointi taitaa olla ennustamisen takia hieman kimurantimpi, mutta myös tämän avun tarkoitus on varmistaa yksilön mukana pysymistä myös taloudellisesti.

## Elinvoimaa edessäpäin

**sSeuraava kuukausitapaaminen ke 7.10. klo 12> Gatorade Centerissä**  
Kuukausikokoukset jatkuvat joka kuukauden 1. keskiviikkona keskikesää lukuun ottamatta.

<http://fc.tps.fi/fi/seura/senioritepsilaiset/tapahtumat>

### JÄSENYYS SENIORITEPSILÄISISSÄ

Varsinaiseksi jäseneksi voidaan hyväksyä henkilö, joka on toiminut aktiivisesti jossakin tepsiläisessä jäsenyhdistyksessä tai yhtiössä ja haluaa toimia yhdistyksen tarkoituksen toteuttamiseksi tai liittyä jäseneksi seniorihenkilö, joka on pelannut vähintään yhden ottelun tepsiläisessä miesten tai naisten jääkiekon, jalkapallon tai muun palloilulajin edustusjoukkueessa. Kannattavaksi jäseneksi voidaan hyväksyä henkilö tai oikeuskelpoinen yhteisö, joka haluaa tukea yhdistyksen toimintaa.

## Junnutaloutta pohdittavaksi!

Lasten harrastusten hinta on hyvin yleisenä puheenaiheena yhteiskunnassamme. Puhetta syntyy lähinnä harrastuksen kallistumisesta, joka ei yleensä kerro koko totuutta. Kustannukset tässäkin toiminnassa riippuvat vain kuluista, joita yritetään korvata eri paikoista kootuilla varoilla. Kulut syntyvät monenlaisista asioista ja ”palveluista”, joissa on myös hyvin erilaisia, seurakohtaisia sisältöjä. Normaalia seuravaatetusta ei tulisi laskea lisäkuluiksi, koska niiden käyttö korvaa muita vaatteita, mutta peliasutkin tietysti maksaa jotain. Pelivälineetkin toimivat oikeastaan lasten normaaleina ”leikkikaluina”, eikä siis oikeastaan jonkun muun rahoittamana.

Erot kuluissa syntyvät siitä kuinka laajaa ja millaisia kustannuksia aiheuttavia toimintaa järjestetään ja minkä tasoilla resursseilla. Avustukset ovat yksi osa nuorisotoiminnan rahoitusta, mutta usein juuri niitä, jotka voivat päätyä yllättäenkin. Tähän ”miinaan” on moni seura kaatunut, kun sponsori jättää tai kunnan tuet katkeavat ja toimintaa leikataan. Samalla tavalla toimivat nopeat muutokset perheiden omissa tilanteissa, voidaan johtaa taloudellisiin ongelmiin. Juuri näihin ”häätäasioihin” toivoisin ohjattavaksi tätä tasoittavaa tilapäisrahoitusta, jolla korjattaisiin sosiaalista mahdollisuutta osallistua, jotta kavereiden ”menettämislähteenä” välttäisiin.

Yhteiskunnallisesti saatava hyöty liikunnasta on laskettavissa, mutta vakiotilanteen säilyttäminen saattaa olla näissä poikkeustilanteissa vaikeaa. Varautuminen yllättäviinkin muutoksiin on siis avainsana ja ainakin osittain myös seurojen vastuulla.

## Rakenteellisen kasvun leikkaus - talouden ja ehkä harjoitustuntienkin tukena?

Uskaltaisinkin ehdottaa ainakin valmentajakeskeisyyden rationaalista pohtimista, kipulääkkeenä myös kustannuskestävyydelle. Uskaltaisinkin siis väittää, että kasvaneet henkilöpanostukset seuravalmentamiseen saattavat olla myös kustannusnäkökulmasta yliresurssoituja. Kokemuksestani taas tiedän, että **10-15 vuotiaiden** lasten harjoituskertojen ei tarvitse olla kaiken aikaa paikkaan sidottua ja valvottua. Harjoittelu lähiympäristössä on yleensä ihan mahdollista ja ilmaista, vaikkakin se olisi samalla myös oman valmentajan ”etäohjaamaa”, jonka tuloksia sitten pohditaan yhteisharjoituksissa. Perusteluksi taitaa kelvata myös se, että nykyistenkin maailmantähtien tausta on täpötäynnä omaehtoista tekemistä, kavereiden kanssa tai itseksensä. Lähialueen kavereiden kanssa oppii myös sosiaalisuutta, eli sopeutumaan yhteisiin sääntöihin, saaden samalla kosketuksia pelivälineeseen paljon enemmän, kuin yhteisharjoituksessa kaukana kotoa. Harjoitustunteja on näillä sankareilla ollut runsaasti enemmän, kun 6 kertaa viikossa matkustelevilla, kun nykyäänkin tekemällä oppii eniten, ei teorioista.

Kaksi kovaa iitä, **Innostus ja Intohimo** ovat kuitenkin aina avaintekijöitä, kun puhutaan motivoitumisesta itsensä kehittämiseen. Tekemällä etänä niitä asioita joista pitää, syntyy Intohimoa, joka myös ajaa lapsia lähialueille, jotka ovat vielä jopa rakentamatta ja vaikka esteisiäkin, mutta taitavuuden kehitysmahdollisuuksia täynnä, olemalla näissä lähijutuissa hyvä itselleen, eikä niinkään valmentajakontrollille. Näin myös ”maksullinen” aika ja esim. matkakustannukset pelaajaa kohti pienentyisivät selvästi seuraharjoittelun osalta. Kolme lajin yhteisharjoitusta viikossa **10-15v** junnussa, sen viiden tai kuuden sijaan voi antaa hyvän lajiopin ja tiedollisen perustan ja omakohtaisen kykyjen parantamisen muihin nähden. Samalla hyvälle valmentajille saadaan ainakin kaksi joukkueellista paimennettavaksi. Junnumestaruuksia ei tällä saavuteta, mutta spesialisteja kyllä.

Kustannuksena seuroille kuuluu tietysti myös pätevä seurahenkilöstö ja hyvät valmentajat, joiden taidoista ja kokemuksesta ei ainakaan laatuseuroissa kannata tinkiä. Ehdotankin koulutautumisen tietä, mutta valitsemaan päättäjiksi kokeneet ja menestyneet, jotka ovat aina kentällä ja kieltävät pelikentällä tapahtuvat erilliset kunto- ja venyttely-harjoitukset, jotta muutkin pääsevät mukaan oikeisiin olosuhteisiin. Kaikki eivät tietenkään jaksaa tai viitsi, mutta onneksi vähän laiskemmillekin löytyy nykyään sopivia sarjatasoja tai ainakin em. mahdollisuus pyrkiä eteenpäin.

Tämä juttu suuntautui ajattelemaan kustannuksia ja kysymään sitä, että ovatko jo liian monet nuoret pelaajamme ylivalmennettuja ja vain pelien voittamiseen kilpailutettuja, mutta siis aliharjoitelleita?

Maailmalla ja Suomessakin parhaat pelaajat kehittyvät taidoissaan ”kotonakin”, sopivasti etävalmennettuna, mutta kypsinä ”poimittavaksi” lajin huippuseuroihin. Nyt samanlaiset tai huonommat kuin parhaat suomalaiset poimitaan pääsarjoihimme. Akatemit voivat tarjota apua, mutta vain hyvät perustaidot hankkineille yli 15v pelaajille, saavuttaakseen myöhemmin erinomaisuuden ammattimaisesti opetettuna, vaadittuna ja innostavasti ohjattuna, mutta ennen sitä myös omatoimisesti kehitettynä. Parhailla suomalaisilla on tällainen tausta ulkomailla!

Aika rohkeasti taisi taas ajattella **Hara**



## KOLUMNI syyskuussa 2020

Kolumni on omalla palstallaan säännöllisesti julkaistava lyhyt kirjoitus, jossa saa esittää oman mielipiteensä jostakin enemmän tai vähemmän ajankohtaisesta aiheesta, ilmiöstä tai asiasta. Tällä kertaa julkaisemme tässä seniorijäsenemme, yritysjohtajana pitkän uran tehneen, sekä myös TPS-yhteisössämme vahvasti arvostetun Antti Kasin lyhennetyn version hänen hienosta esityksestään:



### "Mitä TPS on opettanut minulle johtajuudesta"

*Johtamani Turun Pohjola rakensi 80-90 -luvulla omaa brändiään toistakymmentä vuotta todella tiiviillä ja laajamittaisella Turun Palloseura -kumppanuudella. Siitä kulmasta tulin "urheiluhulluna yritysjohtajana" sisään TPS – maailmaan, ensin "emoseuran" puheenjohtajaksi ja myöhemmin myös jääkiekon hallituksen varapuheenjohtajaksi. Jonkin aikaa olin myös FC TPS Oy:n hallituksessa.*

Olin taustajoukoissa, kun Hannu Ansas lujalla myötötteellä rakensi jääkiekon suurta menestystarinaa. Parikymmentä vuotta TPS ihan oikeasti teki kaiken niin, kuin MM -valmentaja Kurt Lindström -95 julisti: "lite bättre", aina pikkuisen paremmin kuin muut. Suomalaisen jääkiekon huippuhetkillä 1995 TPS oli tutkitusti Turun ehdoton ykkösbrändi. Menestys ruokki kovaa menestystä vielä monta kautta, mutta sitten tuli väsy.

Siitä olen tosissani koittanut ottaa oppia, missä kohtaa TPS:n olisi vertauskuvallisesti "pitänyt osata laittaa luureihin kosketusnäyttöä". Niin lauletaan toisesta mahtibrändistä Nokiasta. Sen alamäki alkoi 2000 luvulla suurin piirtein samoihin aikoihin, kun "Turhuuksien rovio" tyylisiä otsikoita alkoi ilmestyä mahtiseurasta TPS.

Lokakuussa 2005 tuli tilaa ja tilaus hypätä - yhtä lehtileikettä lainaten - "Hannu Ansaksen saappaisiin". En heti muitten kiireitten jäljiltä täysin tajunnut TPS-syöksykierteen syvyyttä, vaikka kolmannen TPS – kautensa aloittanut Hannu Jortikka oli yhdessä haastattelussa jo ehtinyt purkaa tuskaansa ravistelevien sanakääntein: "Aurajoki on homeessa".

Kun keväällä 2006 putosimme kuuden parhaan joukosta, IS Urheilun Petteri Linnavalli kirjoitti otsikolla "Ehkä parempi näin" ja jatkoi juttua: "Kasi ja Sutela saivat käsiinsä tikittävän aikapommin". Niin siinä kävi. Pitkän menestystarinan rakennusvaihe kesti aikoinaan lähes kymmenen vuotta. Kun brändi saa pahoja lommoja, niitä ei oiota millään pikakorjaussarjalla. Kultakauden sotakassa oli lopulta aika ohut. MM kisojen kirittämänä rakennettu halli oli hieno, mutta TPS tuotteen kannalta syrjässä ja kustannusrakenteeltaan aivan liian raskas laskeville katsomoille. Näihin aikapommin aineksiin pitää vielä lisätä se, että TPS konserni oli "tottunut" saamaan isojakin siirtokorvauksia. "Bosman case" sulatti ne jo 90-luvun lopulla taskurahojen tasolle.

Kaikki me tosissamme painoimme nopeaa käännettä, mutta väkinäiseksi meni peli siinä huudossa. Tappiota tuli sekä kentällä että kentän laidalla. Pakko on tunnustaa: Oikein kukaan meistä ei noina kausina päässyt parhaan pelinsä päälle, millään pelipaikalla.

Onnistuneilla osakeanneilla 2007 – 2008 paikattiin tase ja taskut. Jaakko Ketonen vei omalla vetovuorollaan kulusaneerauksen ansiokkaasti maaliin. Jos kausina 2006 -2009 tuli lunta tupaan kaikista ovista ja ikkunoista, niin kaudella 2010 räjähti puolestaan menestyspommi. Mestaruuskauden ja KHL korvausten jälkeen meillä oli miljoonien eurojen vara-/kehitys-/ sotakassa. Ei siitä "vahingossa", sanotaan mestaruudesta mitenkään turruttu. Mutta miksi siitä ei sitten oikein saatu "sydäntä peliin"? Se on ns. hyvä kysymys, johon en enää yritä huutaa vastauksia, koska en huutele katsomosta.

"Peli on elämä ja henki" laulaa Erkki Liikanen tepsin vanhassa "Hunajata" laulussa. Niin on ja tämä elämä ja peli on antanut kosolti oppia. Niille opeille on löytynyt myös maalipaikkoja. Kiitos siitä TPS.

"Hyvä pelaaja saa pelikaverin näyttämään hyvältä", muisti Hannu Virta usein heittää. Niin se menee, elämän kaikissa pelitilanteissa. Tämä oli johtoajatukseni, kun syyskuun senioritreffeillä pääsin ääneen.

Kiitos kannustavasta palautteesta, nähdään peleissä!

**Antti**

PS. Se paras hetki "laittaa luureihin kosketusnäyttöä" olisi meillä ollut heti kevään "kuus mestaruutta" jälkeen. Kosketusnäyttö ei olisi Nokialle ollut mikään kosmeettinen juttu. ("lite bättre" [Linkki tästä..](#))

*Terveellistä*



*Syksyä kaikille!*

Seniorihallitus